

Viðmerkingar frá Miðflokkinum:

Einaferð var tað ein flokkur, ið nevndist javnaðarflokkurin

I farnu viku varð Miðflokkurin viðgjörd nakrar ferðir í Sosialinum, seinastur var Eiríkur Lindenskov fr.dagin. Synd at siga at umrøða hansara var positiv, men hinvegin er tað so væl skiljandi, tí ikki man vera hugaligt at vera javnaðarmaður í dag, og serliga ikki at uppliva, at aðrir, í hesum føri Miðflokkurin, verjir virði og borgarar, sum javnaðarflokkurin helt seg hava patent uppá at verja.

Av føroyskum politikarum í dag krevst meira enn at rósa sær av P. M. Dam og hansara líkum!

Eitt ódnartak tóku teir, sum í 59 við fólkpensjónini lögdu lunnar undir trygd teirra gomlu. Tá vóru mong, serliga politikarar, sum speiðu og háðaðu, at hetta fór ikki at bera til, at: »ikki fóru danir at senda postvísingar til einstakar føroyingar« osfr. Løgið at javnaðarmenn anno 94 eisini í hesum máli hava skift síðu, tí í dag ljóða orð teirra: »hann (Tordur Niclasen) má vera fullgreiddur yvir, at fólkpensjónin ikki verður hækkað« (Eiríkur Lindenskov í Sosialinum fr.dagin). Somu menn, sum hetta siga, smæðast ikki burtur at rósa sær av bragdinum aðrir framdu í 59. Heldur skuldu teir brúkt tíð at viðgjørt egna mátt-, hugsjónar- og evnaloysi!

Í Miðflokkinum verður tað at hjálpa sínum næsta roknað sum ein dygd!

Eingin av okkum, sum fyri 2 árum síðani gjørdur av at stovna Miðflokkin, høvdu væntað at tað fór at verða lætt og uttan mótburð og álop. Men vit gjørdur tað eftir at hava staðfest, at høvdustrupulleiki Føroya var eitt ríðandi grundarstøði, sum skiftandi Landsstýri høvdu skapað. Fiskastovarnar høvdu teir ikki vart, peningastreymin úr landskassanum í ótryggar fløgur høvdu teir ikki tálmað, trongdina til at sata sær og sínum høvdu teir ikki verið menn at standa ímóti, moralin høvdu teir slept upp á fjall, og Gudsóttin tykist bert hava verið eitt eiti. Og teimum, sum undan armóð, neyð og fátækt flýggja, rætta teir ikki hond frá síðu at hjálpa.

Nú, tvey ár eftir stovnina, siggja vit at rætt var gjørt. Sum ongantíð áður er tørvur á einum flokki, sum

vil gera upp við fortíðina, rætta teimum hond, sum líða undir fylgjum hennara, og sum vil vera á varðhaldi so fortíðin ikki endurtekur seg. Næstu mdr. verða strævnir, men dagligi stuðulin vit uppliva ger tað so nógv lættari.

At so nakrir fáir politikarar hvina og rína, visir bert at vit eru á rættari leið, og vit taka tað sum (einasta) sunnheitstekin frá teirra síðu.

Og sannføring okkara er greið – tað er hvørki olja, fiskur ella annað ríkidømi okkum tørvur mest, men ein djúp umvending aftur til Guds okkara, og tey lívs-virði lívið við Honum gevur. Tey eru farin seinastu ári og mega vinnast aftur, skal okkum verða lív lagað á klettunum.

Vit geva einum gomlum javnaðarmanni orðið.

Flokkur teirra vónsviknu Javnaðarmanna man vera størsti einstaki flokkur av føroyingum í dag, næst eftir tali teirra arbeiðsleysu føroyinga.

Tibetur reagera ikki allir hesir sum Eiríkur Lindenskov við at loypa á onnur. Flestu gera tað meira sjálv-sældu (hygg t.s. sosialin og fakfelagsfólkini Ingeborg og Óla), tey líta ineftrí, iðka »sjálvríttik«.

Ein av hesum, »gamal javnaðarmaður« nevnr hann seg, skrivur í Dimmalætting fyrri góðum ári síðani harmaljóð síni soleiðis: *»hvør skuldi væntað at upplivað, at sosial demokratir nakrantíð skuldu ganga á odda at:*

1. lækka lönir
2. skerja heimahjálpið og aðra sjúkrahjálpið.
3. taka stuðul frá fiskivinnuni.
4. leggja eykagjald á medicin og neyðsynjarvørur.
5. leggja oljugjald á pensjónistar og avlamin.
6. taka pensjónina frá teimum 67 ára gomlu.
7. skerja undirvísingina í skúlanum o.a.

Fyri tey, sum gingu undan í stríðnum fyrri javnaðarhugsjónini her á landi, vóru lönarrættvísi, sosial trygd og líka rættur fyrri øll til skúla fremsta skjaldarmerki. Barðagin fyrri hesum rættindum var frælsisstríð okkara og fedra vára... vælnøgd settu teir (slóðararnir) føringin frá sær til aðrar at bera longur fram á vegin.

Men »eftirmenn royndust skuggar«. Í dag standa fakfelagsfólk í langari røð frammanfyri stjórnarbygninginum í Tinganesi og taka ímóti boðum um, at øll hesi dyrt vunnur rættindi eru skerd. Og boðini koma ikki frá teimum har úti á høgra vangi, nei, øll tey nevndu málsoki eru umsitin av sosialdemokratum. Føringurin gjørdist teimum ov tungur. »Hetjurnar av Stiklastøðum sukkur djúpt í tara tóðum«. Vit eru mong, ið kenna kkom særð, og skommin er ikki til at bera. Hiðani fóru teir væl mannadur til Havnar aftan á lögtingsvalið og fingur sær sæi í lyklastøðu á Løgtingi og í Landsstýri. Úrslitið er armóð og vesældómur.

So langt hesin Gamli Javnaðarmaður – bert spell at støðan í dag, eitt áreftir, er fleirfalt versnað. Fyri okkum í Miðflokkinum ger hetta hinvegin uppfartur meira greitt týðningin av uppgávu okkara!

Ein sonn søga um 30 mió. og kærleika samgongunnar (10+3 javnaðarfólk) til tey gomlu

Til og við 1992 guldur pensjónistar okkara ongan kommunuskatt. Hetta var gjørligt, tí á fjárgjaldingslógini var avsettur peningur til kommunurnar, sum endurgjald fyrri at frihalda pensjónistar frá kommunuskatti.

Men á heysti 1992 varð hetta knappliga broytt, so pensjónistarnir nú skuldu gjalda kommunuskatt, summir teirra upp til 25% av pensjónini.

Veitst tú hví hetta hendi? Vóru tað kommunurnar, sum vóru so grammar?

Vóru trongdu kommunupolitikararnir so sperdir, at teir ikki kláruðu at halda fingrar burtur frá pensjónistanna pengapungu?

Nei, einki vóru tað kommunalpolitikarar – tað var javnaðarlandsstýrið, sum tók hesa køldu og hensynsleysu avgerð at taka 30 mió. frá pensjónistum okkara, 30 mió., sum hesir frammanundan áttu og fingur.

11. nov. 1992 skrivaði Føroya kommunufelag bræv til Føroya Landsstýri og átaláði hesa gerð og bað teir broyta hana aftur. Svar hava teir neyvan fingið.

Hví skrivur Eiríkur Lindenskov ikki um slíkar nýðingsgerðir?

Eitt skal Føroya fólk vita – hevði Miðflokkurin havt um so bert eitt umboð í samgongu tá, so var henda ljóta gerð ógjørd!

Líkist mest politiskum deyðskrampa

Um samhaldsfasta og arbeiðsloysisskipanina er týðningarmest at sláa fylgjandi fast:

Spurningurin hjá tí arbeiðsleysa (og tíverri eisini mongum øðrum), er í dag hin einfaldi um at yvirliva. Ella fyrri at citra oddagrein í Sosialinum h. 4. febr.: »støðan er veruliga so í nógvum lískjum, at børn fáa ikki húska mat, mjólk og aðra røkt«.

At læna pening frá samhaldsfasta er ikki nýggj hugsan, hetta varð gjørt fyrri knoppum ári síðani, fyrri at bjarga teimum arbeiðsleysu úr hótandi kreppu (tá tosaði táverandi javnaðarlandsstýri um at skerja útgjaldið drastiskt). Tá var henda lánføta frá samhaldsfasta gjørd við væl-signilsi javnaðarmanna – og at Eiríkur Lindenskov og nakrir heilt, heilt fáir føroyingar nú royna at kóka politiska súpan av samhaldsfasta, er undir alt lágmark, átaluvurt og uttan iva týðuligasta tekinið um, at menn eru á veg yvir í politiskan deyðskrampa.

Aðrir og nýggir tónar høvdu hóskað seg betur tí unga politiska ættarliðnum!

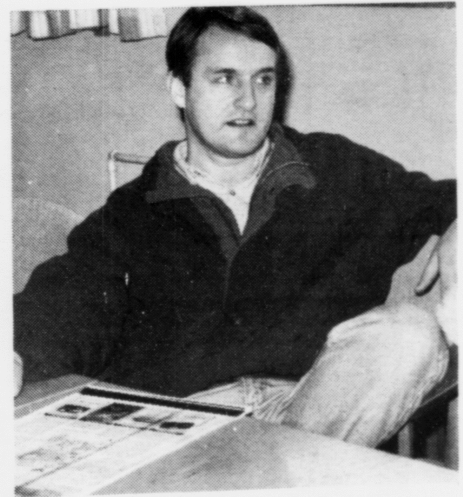
Var orsök til á vári 93 at leita sær hjá hjá samhaldsfasta, so er orsøkin fleirfalt størri í dag.

Samanumtikið er støða okkara tann einfalda í dag, at vit kunnu ikki liva við at føroyingar undan neyðini leita til Danmarkar, fyrri har at finna ta trygd, sum fosturlandsins politikarar ikki megna at tryggja teimum. Fremsta uppgáva okkara er tí at skapa eins tryggjar karmar her heima, sum í Danmark, soleiðis at tann, sum undan neyðini ætlar at flyta til Danmarkar, verður verandi, og kanska vit tá enntá fara at uppliva at streymurin vendir.

Tordur Niclasen fer tí, eftir áheitan frá stjórn Miðflokksins, at leggja uppskot fyrri Løgtingið, sum áleggur landsstýrinum at taka upp samráðingar við donsku stjórnina, við tí fyrri eyga, at tryggja føroyingum í Føroyum eins gott trygdarnet, sum verður bjóðað teimum í Danmark.

Bert ein av so mongum misgerðum

Søgan um tær 30 mió., sum Landsstýrið tók frá pensjónistum okkara, er bert ein av so mongum, mong-

um søgum um órættin, Føroya Landsstýri hevur fram mót borgarum sínum.

Skuldu vit greitt frá teimum øllum, so hevði tað fyllt fleiri síður í bløðum okkara. Men sum íblástur til Eirík Lindenskov, í tí uppruddingargarbeiði, hann vónandi fær hug at fremja innan egna flokk sín, kunnu vit nevna:

MVG teirra á heilivág. Brandskattanina av kríspensjónini.

Noktan teirra at seta skúla-lækna í Suðurstreymi.

»Stuldur« teirra av liskoyti til pensjónina í sb.v. útgjaldanina av kríspensjónini.

v.m. v.m. v.m.

Ein hugsjón uttan neyðuga grundarlagið! Í vinasara mínum vóru tey, sum blint trúðu hugsjónini aftan sosialismuna. So

mangan tosaðu vit um hetta, og eg royndi at vísa á, at tó at hugsjónin er vøkur og sjálv-søgd, so er ein avgjördur veikleiki, sum ger at hon ikki fæst at virka – veikleikin er menniskjan sjálf! Hon má broytast fyrst – innanfrá!

Trúgvu ikki, at mær eydnadist at sannføra nógvar vinir mínar um hetta, men hinvegin eru nógvar teirra av beiskum royndum sannførdir í dag. Gongdin í Eystureuropa, men so sanniliga eisini her á klettunum, megnaði tað orð míni ikki kund.

Men uttan ta broyting, sum bert eitt móti við Frelsaran gevur, megnar menniskjan ikki at liva upp til sjálvt fagrastu hugsjónir.

Jenis av Rana stj.l. í Miðflokkinum

Tvangsauktion

Þá Dommerkontoret, C. Pløensgøta 1, 100 Tórshavn, afhoides

Torsdag den 10. marts 1994 kl. 10.10

tvangsauktion, (AS 697/93) over matr. nr. 1464 c, íbúð nr. 18 Tórshavn beliggende Berjabrekka 59, Tórshavn.

Auktionen er begæret af advokat Friðá Patursson, Fr. Petersensgøta 9, Tórshavn, tlf. 1.1145 (j. nr. 930917) på vegne en pant- og udlægshaver

Ejendommen er en ejerlejlighed på en 46 kvm. stor grund, det bebyggede areal udgør 46 kvm. i 1 etage.

Ejendommen kan beses efter aftale med ovennævnte advokat.

Auktionsdokumenterne ligger til genemsyn på Dommerkontoret.

Færøernes fogedret, den 14.02.94
Mette Søgaard-Nielsen
dfm.